

ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Krzyżu Chrystusa bądź nam pozdrowiony

Niedługo w naszej Ojczyźnie krzyż był względnie bezpieczny. Jakies 20 lat. Bo jeszcze w latach 80. toczyły się boje o krzyż, a już około roku 2010 był publicznie beczeszczony („dzieła sztuki z krzyżem w urnie, krzyż na Krakowskim Przedmieściu z puszek po piwie itp.) Wojna wypowiedziana krzyżowi przez Prezydenta stolicy Polski oraz ścinanie co rusz któregoś z polskich krzyży przydrożnych to najnowsze odsłony tego boju. Piszę więc po to, by moje słowo upadło na twarz przed krzyżem, by go „podwyższyło” - o tym jest święto 14 września.

W tym celu cytuję anonimowy tekst irlandzki, prawdopodobnie z IX wieku, jedno z najpiękniejszych literackich dzieł wiary i pobożności w dziejach chrześcijaństwa.

Ksiądz Jerzy Szymik, Gość Niedzielny nr 37/2024

Znacę znakiem krzyża
Moją twarz
Najpierw uszy
Potem oczy
Nos
Usta

Żegnam się znakiem krzyża
Kiedy siadam
Kiedy leżę
Kiedy stoję
Bądź krzyżu, moją siłą
Prowadź do Króla Niebios

Kładę znak krzyża
Na gardle
Na ciemieniu
Na brzuchu
Na podbrzuszu

Znacę znakiem krzyża
Mój kraj
Parafię
Kościół

Chronię znakiem krzyża
Moje barki
Ramiona
Aż po same dłonie

Niech nas wspomaga
Znak krzyża
W tym
I przyszłym świecie

Bądź znaku krzyża
Przy mych nogach
Przy mych stopach

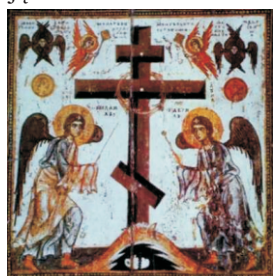
Broń nas znaku krzyża
Przeciw niebezpieczeństwom
Ochraniaj
Od czubka głowy
Aż po paznokcie
Stóp

Niech będzie krzyż
Przedemną
Za mną
Przeciw kłopotom
W górach i dolinach

Bądź z nami, krzyżu
Aż do dnia ostatniego
Zanim umrzemy
Zakopią nas w ziemi
Znacę znakiem krzyża
Moją twarz...

Niech widzę krzyż
od wschodu
Niech mnie osłania
Od zachodu

Znacę znakiem krzyża
Moje zęby
Niech mnie omija choroba
Żegnam znakiem krzyża
Wątpia
Serce

Papieska Intencja Apostolstwa Modlitwy na wrzesień

Módlmy się, abyśmy inspirowani przykładem św. Franciszka, zrozumieli wzajemną zależność wszystkich stworzeń, kochanych przez Boga, godnych miłości i szacunku.

ROZKŁAD MSZY ŚW. po wakacjach w naszej parafii:

Msze święte w niedziele i święta

7.30 - Msza św. poranna - górny kościół
9.00 - Msza św. - górny kościół
10.30 - Suma parafialna - górny kościół
12.00 - Msza św. z udziałem dzieci - górny kościół
13.30 - Msza św. - górny kościół
16.00 - Msza św. popołudniowa - górny kościół
20.00 - Msza św. wieczorna - górny kościół
13.30 - w II niedzielę miesiąca Msza św. z udzieleniem sakramentu chrztu świętego

Msze święte w dni powszednie:

7.15 - Msza św. poranna
8.00 - Msza św. poranna
17.00 - Msza św. popołudniowa
18.00 - Msza św. wieczorna
Wszystkie msze święte w górnym kościele.

ODPUST PARAFIALNY

**Bardzo serdecznie zapraszamy wszystkich
Parafian na odpust parafialny -**

45. URODZINY I IMIENINY NASZEJ PARAFII,

**w niedzielę 14 września,
w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.**

**Sumie odpustowej o godz. 16.00, koncelebrowanej przez księży z naszego dekanatu, przewodniczyć będzie ks. bp Wiesław Szlachetka.
Serdecznie zapraszamy.**

Przypominamy o potrzebie materialnego wsparcia naszej parafii w związku z koniecznością przeprowadzenia prac konserwacyjnych i inwestycyjnych. Okazją do tego jest **kolekta inwestycyjna w każdą pierwszą niedzielę miesiąca**. Można także przekazać wsparcie poprzez przelew na konto:

**Parafia Rzymsko Katolicka pw. Chrystusa Zbawiciela
Pegaza 15**

80-299 Gdańsk-Osowa

Nr rachunku: 12 1440 1387 0000 0000 0798 6521

Ofiary na kościół można również składać za pomocą blika na dyżurny numer telefonu: 516 707 922

KRZYŻ W EUROPIE

W 2002 roku zamieszkała we Włoszech Finka Soile Lautsi zażądała zdjęcia krucyfiksów ze ścian klas szkoły publicznej, do której chodziła dwójka jej dzieci. Według niej kolidowało to z zasadą świeckości, w której chciała wychowywać swoje pociechy. Szkoła odmówiła. Podobne stanowisko zajęło włoskie Ministerstwo Edukacji. Sprawa trafiła do sądu, który podkreślił, że krzyż jest symbolem historii i kultury Włoch, a tym samym - wyrazem włoskiej tożsamości, wolności i tolerancji, a także świeckości państwa. Stanowisko to potwierdziła Rada Stanu, orzekając, że krzyż należy do świeckich wartości konstytucji włoskiej i reprezentuje wartości obywatelskie. Finka nie dała za wygraną i odwołała się do Europejskiego Trybunału Praw człowieka, a ten 3 listopada 2009 r. przyznał jej rację.

Ideolodzy laicyzmu triumfowali. Uskrzydleni wyrokiem zaczęli domagać się usunięcia krzyży z przestrzeni publicznej także w innych krajach. Na przykład Adam Bodnar, wówczas działacz Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, stwierdził, iż „Polska nie może wobec wyroku w sprawie Lautsi przeciwko Włochom przechodzić obojętnie. Co więcej, Polska powinna dostosować swoje postępowanie do standardów strasburskich”.

Radość środowisk laickich nie trwała długo. Wyrok ETPC wywołał we Włoszech furję. Zarówno zwykli obywatele, jak i państwowi urzędnicy deklarowali, że nie podporządkują się skandalicznemu wyrokowi. Skutek był taki, iż krzyże nie tylko pozostały, ale wieszano je także tam, gdzie ich wcześniej nie było.

Włoski rząd odwołał się od wyroku i...w marcu 2011 roku Wielka Izba Trybunału uznała, że krzyż jest „symbolem zasadniczo biernym”, nie wpływa na uczniów, a jego wieszanie w szkołach nie narusza prawa do wolności i nie jest elementem indoktrynacji. „Za” głosowało aż piętnastu sędziów, „przeciw” - tylko dwóch.

Wydarzenie to pokazało, że Europa nie jest skazana na „postęp” w wersji laickiej, a poszczególne kraje nie muszą ulegać dyktatowi wyrzekania się ich chrześcijańskiego dziedzictwa. Ta refleksja jest szczególnie ważna w Polsce, której obywatele, w znacznej większości deklarując katolicyzm, także doświadczają nacisków w celu wyrzeczenia się chrześcijańskich symboli. Środowiska laicyzacyjne sugerują, iż obecność tych symboli dyskryminuje część obywateli i jest wyrazem cywilizacyjnego zacofania.

W rzeczywistości system prawny większości krajów europejskich dopuszcza eksponowanie krzyży w budynkach instytucji publicznych, traktując to jako element swobód obywatelskich i praw człowieka.

Zobaczmy, jak w niektórych krajach Europy wygląda kwestia swobody wyznawania wiary i obecności krzyża w przestrzeni publicznej.

NIEMCY

W Niemczech obowiązuje konstytucyjna zasada świeckości i neutralności państwa, które gwarantuje obywatelom wolność wyboru religii i wyznania. Edukacja religijna w szkołach jest zapisana w niemieckiej konstytucji. Obecność symboli chrześcijańskich w niemieckiej przestrzeni publicznej wygląda różnie. W niektórych krajach związkowych ich eksponowanie jest zakazane, w innych tolerowane. [...]

HISZPANIA

Hiszpania ma wielowiekową tradycję katolicką, z czym wiąże się powszechna obecność symboli chrześcijańskich w sferze publicznej. Nie ma w tym kraju ustawodawstwa odnoszącego się do eksponowania symboli religijnych w szkołach i innych instytucjach cywilnych. Mimo silnego ześwieczenia społeczeństwa i działań rządzącej lewicy, krzyże na ogół pozostają w przestrzeni publicznej. Próby ich usuwania, na przykład pod pretekstem likwidowania „reliktów frankizmu” spotykają się ze sprzeciwem ludności i pozwami sądowymi. Interwencje chrześcijańskich prawników są często skuteczne. W praktyce więc krzyże na ogół są obecne w instytucjach publicznych.[...]

WIELKA BRYTANIA

Eksponowanie krzyży w budynkach publicznych w Wielkiej Brytanii nie stanowi problemu. Jeśli jest uzasadniony powód ich obecności, nie stawia się temu przeszkód. Państwo realizując zasadę „przyjaznego rozdziału państwa od Kościoła”, uważa obecność symboliki religijnej za prawo człowieka i jedną ze swobód obywatelskich. Stąd m.in. szerokie możliwości prowadzenia szkół przez organizacje religijne. Szczególnym wyrazem stosunku Brytyjczyków do kwestii religii jest jedność personalna głowy państwa i głowy Kościoła w osobie króla.

WŁOCHY

Obecność krzyży i innych symboli religijnych we włoskiej przestrzeni publicznej nie jest w prawie jasno określone. Przepisy są ogólne, co administracji poszczególnych regionów Włoch pozwala regulować te kwestie w odmienny sposób. W konsekwencji regionalne sądy administracyjne podejmują w sprawie obecności krzyża w urzędach różne decyzje, nie mają one jednak wpływu na prawo obowiązujące powszechnie. Jedyną precyzyjną regulacją prawną w tej kwestii jest dekret królewski z 1926 roku, nakazujący eksponowanie krzyży w szkołach publicznych. Między innymi na ten przepis powołały się włoskie instytucje, odmawiające Soile Lautsi usunięcia krzyży ze szkoły (o czym mowa wyżej).

Powszechne poparcie włoskiego społeczeństwa dla obecności krzyża w instytucjach potwierdzają sondaże.

FRANCJA

Francja jest jedynym krajem w Europie, który „świeckość” państwa (*laïcité*) wpisał do konstytucji. W 1905 roku przyjęto ustawę o separacji państwa i Kościoła, na mocy której znacjonalizowano kościoły i zakazano eksponowania symboli religijnych w jakimkolwiek publicznym miejscu. Wyjątkiem są budynki służące kultowi, cmentarze, muzea i wystawy.

We francuskich szkołach państwowych nie ma krzyży już od 1882 roku, są natomiast w licznych i cenionych szkołach katolickich. Od 1959 roku nauczanie w nich finansuje państwo.[...]

RUMUNIA

Krzyż jest wyrazem wiary Rumunów, ale też symbolem silnie zakorzenionym w kulturze i tradycji Rumunii. Krucyfiksy są w przestrzeni publicznej tego kraju znakiem powszechnie obecnymi w pełni umocowanym w systemie prawnym. Krzyż widnieje w godle państwa i na regionalnych flagach, występuje także w słowach jednej ze zwrotek hymnu, przyjętego po upadku komunizmu w 1989 roku: „Kapłani, prowadźcie nas krzyżami. Ta armia jest chrześcijańska. Jej mottem jest wolność i to jest nasz święty cel”. Krzyże wiszą w salach szkolnych i w miejscach pamięci narodowej, w przychodniach, placówkach opieki społecznej, w aresztach i więzieniach. Są obecne również w budynkach rządowych i w obu izbach parlamentu, gabinetów premiera i przewodniczących izb parlamentu.

LITWA

Chrześcijańskie symbole religijne są powszechnie obecne w przestrzeni publicznej Republiki Litewskiej, włącznie z godłem państwowym, na którym widnieje krzyż o podwójnych poszerzonych ramionach [...]

Krzyż jest dla Litwinów czymś naturalnym. Szczególny wyraz ich przywiązania do tego znaku to Góra Krzyży, miejsce ważne dla historii narodu. Ludowa tradycją rzeźbienia krzyży jest elementem sztuki litewskiej, wpisanej na listę dziedzictwa kulturowego UNESCO.

GRECJA

Konstytucja Grecji uznaje prawosławie jako religię państwową. W tym kraju nie istnieje rozdział państwa i Kościoła, a Grecki Kościół Prawosławny, do którego należy większość ludności, korzysta z licznych przywilejów. Chrześcijańskie symbole religijne to w Grecji coś naturalnego. [...]

EDUKACJA ZDROWOTNA

List Prezydium KEP w sprawie nowego przedmiotu Edukacja zdrowotna

Drodzy Siostry i Bracia!

Dzieci potrzebują miłości rodziców, ich troski i ochrony przed różnego rodzaju zagrożeniami. Od 1 września 2025 r., w miejsce likwidowanego *Wychowania do życia w rodzinie*, zostanie wprowadzony do szkół nowy przedmiot: *Edukacja zdrowotna*. Rodzice będą mogli decydować, czy ich dziecko ma w tych zajęciach uczestniczyć czy nie.

Prowadzona przez niektóre media propaganda podkreśla, że w edukacji zdrowotnej chodzi o zdrowie uczniów, a tymczasem w istotnej swej części przedmiot ten zawiera treści dotyczące tzw. zdrowia seksualnego, których celem jest całkowita zmiana w postrzeganiu rodziny i miłości.

Tematyka seksualności w ramach *Edukacji zdrowotnej* jest oderwana od kontekstu małżeństwa i rodziny. Małżeństwo jest tu tematem prawie nieobecnym, zaś rodzina – rozumiana jako ojciec, matka i dzieci – jest całkowicie zmarginalizowana. Natomiast tam, gdzie jest o niej mowa, przedstawiana jest w negatywnym kontekście, zaś macierzyństwo ukazane jest jako źródło zagrożeń. Takie ujęcie ludzkiej seksualności zagraża prawidłowemu rozwojowi osobowemu dziecka i stawia pod znakiem zapytania przyszłość demograficzną naszego kraju. Według założeń nowego przedmiotu, uczniowie mają być od najmłodszych lat poddawani erotyzacji. Aktywność seksualna została oderwana od małżeństwa i przedstawia się ją jako wyzwolenie z wszelkich barier, w tym granic wiekowych i odpowiedzialności za jej skutki. Za jedyny warunek podjęcia współżycia uznane zostało kryterium świadomej zgody.

Edukacja zdrowotna wprowadza do szkoły genderową koncepcję płci. Nie wspiera młodych ludzi w zaakceptowaniu swojej płci biologicznej. Przeciwnie, zachęca dzieci i młodzież do odrzucenia swej kobiecości lub męskości. Otwiera w ten sposób drogę do tego, aby dziewczęta identyfikowały się jako chłopcy, a chłopcy identyfikowali się jako dziewczęta. Do tego typu identyfikacji skłania obecne w podstawie programowej pojęcie „tożsamość płciowa” oraz „kwestie prawne i społeczne grup osób LGBTQ+”. Ostatecznie taka droga może prowadzić do podjęcia operacji „zmiany płci”, czyli nieodwracalnego okaleczenia ciała młodych ludzi i wielkiej tragedii dla nich samych i ich rodzin.

Wizja seksualności i płci obecna w *Edukacji zdrowotnej* jest niezgodna z polskim systemem prawnym. Konstytucja wyraźnie

podkreśla, że małżeństwo, rodzina, macierzyństwo i ojcostwo pozostają pod ochroną państwa. Ponadto w prawie oświatowym widnieją wiele zapisów zobowiązujących instytucje państwowe do działań prorodzinnych. Polskie prawo jednoznacznie przyjmuje istnienie dwóch płci: męskiej i żeńskiej. Wprowadzana do szkół tzw. edukacja zdrowotna łamie wszystkie tego typu przepisy prawne, a w dłuższej perspektywie zmierza do zmiany polskiego prawa – na prawo antyrodzinne i destabilizujące płć. Ta wizja w sposób oczywisty niszczy fundamenty wychowania. Temu celowi ma służyć także bezprawne ograniczanie lekcji religii w szkole. Kościół naucza, że seksualność ma służyć miłości małżeńskiej i rodzicielstwu, że małżeństwo i rodzina dopełniają się w pełnej miłości woli Boga, że męskość i kobiecość zawarte są w stworczym dziele Boga.

Drodzy Rodzice! Przyszłość dzieci jest w Waszych rękach. Pamiętajcie, że jesteście w sumieniu przed Bogiem odpowiedzialni za ich prawidłowe wychowanie. **Nie wolno Wam zgodzić się na systemową deprawację Waszych dzieci, która ma być prowadzona pod pretekstem tzw. edukacji zdrowotnej.** W trosce o wychowanie i zbawienie, apelujemy, abyście nie wyrażali zgody na udział Waszych dzieci w tych demoralizujących zajęciach.

Na trud realizacji rodzicielskiego obowiązku wychowania z serca błogosławimy

+ Tadeusz Wojda SAC
Arcybiskup Metropolita Gdański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski
+ Józef Kupny
Arcybiskup Metropolita Wrocławski
Zastępca Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski
+ Marek Marczak
Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski

Wypisz swoje dzieci z Edukacji Zdrowotnej do 25 września 2025 r.

W roku szkolnym 2025/26 mamy swobodę wyboru, jeśli chodzi o udział dzieci w *Edukacji zdrowotnej*. Ta wolność została wywalczona protestami, petycjami i manifestacjami. Ta wolność dotyczy tylko najbliższego roku szkolnego. Potem – jak wiele na to wskazuje – obecne władze MEN chcą wrócić do tego, aby te zajęcia były obowiązkowe.

Aby uczeń niepełnoletni nie brał udziału w zajęciach edukacji zdrowotnej, jego rodzice muszą złożyć do 25 września dyrektorowi szkoły pisemną rezygnację z udziału ucznia w zajęciach. Warto nie zwlekać, a składając oświadczenie w szkole przygotować kopię dla siebie, na której w szkole podbita zostanie pieczęć z datą złożenia.

Skorzystaj z tej wywalczonej wolności i wypisz dzieci z EZ – **najpóźniej do 25 września 2025 r.** W tym celu złóż w szkole pisemne oświadczenie. Możesz skorzystać z wzoru na stronie www.takdlaedukacji.pl albo napisać własne oświadczenie.

WYDARZENIA PARAFIALNE

Przez cały okres wakacyjny nie mieliśmy w niedzielę mszy świętych o godzinie 13.30, a w dni powszednie nie było mszy świętych o godzinie 7.15;

W całym Roku Jubileuszowym zapraszamy w każdy piątek w godzinach 18.39 - 19.30 na Adorację Najświętszego Sakramentu wraz z możliwością spowiedzi świętej.

W niedzielę 20 lipca rozpoczął się XXVI Ogólnopolski Tydzień Św. Krzysztofa - czyli tydzień dziękczynienia, a także szczególnej modlitwy o bezpieczne podróże. Po każdej mszy świętej błogosławiliśmy kierowców i pojazdy oraz zbierali ofiary na pomoc w zakupie środków transportu dla misjonarzy.

W niedzielę 20 lipca gościliśmy w naszej parafii wolontariuszy z Gdańskiej Pieszej Pielgrzymki. Po każdej mszy św. można się było zapisać u nich do grupy biało-złotej. Do udziału w niej zaproszeni byli wszyscy, którzy nie mogą pójść w drogę, a chcieliby towarzyszyć pielgrzymom w duchowy sposób.

Ksiądz Michał przez trzy kolejne środy sierpnia zapraszał dzieci, które się nudzą w czasie wakacji, dwukrotnie na „Wycieczkę za piątką”. I tak: w środę, 6. sierpnia, o godz. 10.00 zbiórka przed głównymi drzwiami kościoła. Udali się do katedry oliwskiej, wysłuchali koncertu, zwiedzili seminarium duchowne, do którego na co dzień nie ma wstępu oraz odwiedzili park Oliwski i poszli na lody;

w środę, 20. sierpnia zebrali się przed drzwiami kościoła o 10.00 i udali się do miejsca objawień Matki Bożej w Matemblewie; w programie zwiedzanie, modlitwa, słodki poczęstunek. Natomiast w środę 13. sierpnia ksiądz Michał zaprosił wszystkie dzieci na godzinę 10.00 do sali Betania na pokaz sztuczek, warsztaty organowe, gry terenowe, film oraz lody.

W czwartek 7. sierpnia w Chwaszczynie odbył się pogrzeb śp. Ks. Czesława Jakusz-Gostomskiego, 1.90, emerytowanego proboszcza tamtejszej parafii, z terenów której w 1980 r. powstała nasza parafia. R.I.P.

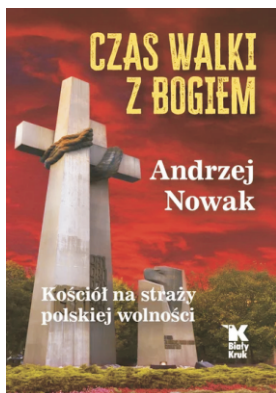
W niedzielę 10 sierpnia gościliśmy o. Oblata z Gdańska, który wygłosił Słowo Boże i rozprawdzał kalendarze misyjne na następny rok.

W piątek, 15 sierpnia, obchodziliśmy Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, tradycyjnie zwane świętem Matki Bożej Zielnej. To także 105 rocznica Bitwy Warszawskiej - Cudu nad Wisłą. Podczas każdej Mszy św. pobłogosławiliśmy wianki kwiatów, ziół i zbóż.

Skończyły się wakacje. W niedzielę 31. sierpnia o godzinie 12.00 dzieci ze szkoły podstawowej uczestniczyły we Mszy świętej, rozpoczynającej Nowy Rok Szkolny i Katechetyczny. Podczas tej Mszy św. poświęcone zostały przybory szkolne dzieci rozpoczynających w tym roku swoją edukację.

Z cyklu: Felietony księdza Henryka**Lektury starego księdza (23)**

Od pewnego czasu staram się co miesiąc zamówić jakąś pozycję z Białego Kruka – krakowskiego wydawnictwa.

1. Ostatnio kupiłem: *Czas walki z Bogiem* – autor: Andrzej Nowak.

Dwieście lat zmagania, walki z chrześcijaństwem, zwłaszcza katolickim, by odseparować polskość od religii. Autor opisuje represje władz rosyjskich, ale także i pruskich, a nawet austriackich. Gehenna zgotowana ludziom Kościoła przez hitlerowskie Niemcy – 48% wymordowanych księży z mojej macierzystej diecezji chełmińskiej. A potem okres stalinizmu i komunizmu aż do współczesnego wojującego ateizmu, który usuwa krzyże np. w Warszawie, walczy z

religią w szkołach. Rugowanie elementów chrześcijańskich z historii, usuwanie niektórych lektur szkolnych, propagowanie nowych przedmiotów w szkole, które w 70% są pozytywne i pożyteczne, ale w pozostałych 30% dokonuje się deprawacji i seksualizacji naszych dzieci i naszej młodzieży. Stąd prowadzone dzisiaj protesty i wołania: ratujmy i ocalmy polską szkołę.

2. Dla polepszenia sobie nastroju aktualnie czytam: *Największy z rodu*

Polaków – Jolanta Sosnowska – tekst i Adam Bujak – fotografia, także wydawnictwo Białe Kruk. Słowo i obraz spletały się w tej pięknej edytorsko książce. To określenie zawarte w tytule, przylgnęło do Jana Pawła II. Pojawiało się ono od samego początku pontyfikatu, a potem było powtarzane przy różnych okazjach i okolicznościach, i to zarówno przez ludzi Kościoła, jak i zwykłych wiernych, a nawet przez polityków oraz dziennikarzy.

Podziw i szacunek okazywany Ojcu Świętemu był dosyć powszechny i to w skali ogólnoswiatowej i wśród rodaków. Dowody tej wielkości są ewidentne, czego wyrazem były okrzyki *Santo subito* i rzeczywiste bardzo szybkie beatyfikacja i kanonizacja. Stąd bardzo przykre i bolesne są oszczerstwa wysuwane wobec świętego Jana Pawła przez bezbożników i anty Polaków, w celu szerzenia zamętu wobec katolików i oderwania od wpływu na tożsamość narodową. I dziś nigdzie na świecie nie jest postępowany - poza Ojczyznę. A to wszystko w ramach walki cywilizacji śmierci z cywilizacją życia, która dokonuje się także na naszej polskiej ziemi.

3. *Święty Carlo Acutis – Boży influencer*. Książka mówi, kim był ten niezwykły chłopak, który w ciągu swojego piętnastoletniego życia zasłużył sobie na niebo i kanonizację. Jego motto życiowe stanowiło zdanie: „Wszyscy rodzą się jako oryginały, ale wielu umiera jako fotokopie”.

Ksiądz Henryk Bietzke

ŚWIĘTY Carlo Acutis

TURNIEJ O PUCHAR PROBOSZCZA

Od lutego do czerwca b.r. odbywał się tradycyjny od 25 lat Turniej o Puchar Księdza Proboszcza. W tym roku uczestniczyło w nim około 30 osób: dzieci, młodzieży i osób starszych. A oto wyniki rozgrywek.

Wśród dzieci: pierwsze miejsce zajął Piotr G., drugie Stanisław B., a trzecie Krzysztof B..

Wśród młodzieży i dorosłych: pierwsze miejsce zajął Paweł Z., drugie miejsce Adam W., a trzecie Waldemar P.

Wśród dziewczynek wyróżniono Lenę B.

Mamy nadzieję, że kolejny turniej też będzie udany.

Od czwartku 4 września rozpoczęliśmy tradycyjne spotkania szachowe: od 16.00 do 17.00 nauka gry w szachy, od 17.00 do 18.00 turniej dla uczniów młodszych klas szkoły podstawowej i od 18.00 do 20.00 turniej dla młodzieży i dorosłych.

Zapraszamy.

Pewnego razu zapytano sługę Bożego ojca Jacka Woronieckiego, dominikanina, co należy robić w sytuacjach po ludzku beznadziejnych? Odpowiedział: „Nic. Przytulić się do krzyża”. „Przytulić się”, to naprawdę wszystko, co możemy uczynić, gdy spotyka nas śmierć, choroba, cierpienie, ból lub zdrada, kłamstwo czy nie kończąca się cisza. Pozostaje nam tylko podnieść wzrok ku krzyżowi i Ukrzyżowanemu. Wyciągnąć ręce i „przytulić się”. Nie symbolicznie czy metaforycznie, ale dosłownie. Do tego dużego lub małego. Krzyża wykonanego z zimnego metalu, ciepłego drewna lub tandetnego plastiku. Ściągniętego ze ściany, meblościanki lub wiszącego na szyi.

„Przytulić się i wytrwać. W miłości do Boga i człowieka.”

Ksiądz Tomasz Koryciusz,
Gość Niedzielny nr 36/2023